

Σεβασμιώτατε Ίεράρχα.

“Καλοσπάσαν ευχεσθῶν τὸν ἱεράτ αὐτῆς δεξιάν. ἐν ἧ μ' ἔφριν ὁ α. Μιχαήλ
 ὑμετέρᾳ ἐπιτοχῇ, ὡς καὶ εἰς τὰς ἄλλας δύο τὰς προτέρας. Δοξέω τὸν
 κύριον, ὅτι ὑγαίνω. καὶ ὑγαίνω διὰ τοῦ Διονυσοῦ ἀυτῆς ἐχθῶν. Αὐτοῦ
 πάλιν ἢ εὐσυνείδατος αὐτῆς καρδία διὰ τὴν παρούσαν καλῶσαν τοῦ
 ἐκκλησιαστικῶν. ἀλλὰ καὶ τὰς μακρὰς ἀρρώστιας ὑποφύτας ἰουσιθῆνα
 ποιῶ. Οὕτω γυμνάσει τὴν ὑπομονὴν ἡμῶν ὁ τοῦ ὄχιου Διονυσοῦ, ἵνα
 οἱ δίκαιοι φανεροὶ γίνωνται. Ὁ ἀδικῶν ἀδικησέτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος
 δικαιοδίκω ἔτι. Καὶ τρεχίλωσαν λοιπὸν, ὡς ἴερχον, τὰ πρῶτα. Οἱ δὲ
 θεοὶ τὰς ὑπομονῆς οὐ νυσάζει. Λάβετε παρὰ τοῦ κυρίου Μιχαήλου τὰ
 προπαρεγγεμένα. ὁ αὐτὸ μωδῆμα. Χερῶν ἴδε, καὶ χερμάζοντες.
 Ἐπὶ πόσον ἐπεδύρασα τὰς ἱεράς ὁμῶν δέας ἀποχεύσει. Ἄλλ' ἔφα
 καὶ τῶν, ἐπιβῶ, ἵνα ὁ κύριος ἐπιτεύσει. Ὁ κύριος θεόφανος
 εἰσὶν δὲν ἐφάνη. Λίαν παραλείπει τὴν ἐξουσίαν. Ὁ κύριος Μαδῶς
 Διονυσοῦ ἱεροκέρως. καὶ ἡς ἄλλος Μυριέδης, ἢ ὅπως ἄλλος ἐπονομάζει
 καὶ ἐξέρχονται λοιπὸν ἐργάται εἰς τὸν ἀρκεχθῶνα κύριον, ἄξιοι τῶ μωδῶ
 αὐτῶν. Ὁ κύριος Διονυσοῦ Νεοχηρῶν καὶ Κορινθίων, ὡς ἄλλος Ἀπομῶν
 λόγιος. Ὁ δὲ κύριος ἐπισκέψεται τὰς νήσους. καὶ ὁ γέρον Κασοῦχος
 ἀφαιρῆσαι εἰς τὰς θύρας. “Δύρα γὰρ αὐτῶ ἐκεί ἀνέγει μωδῆμα” καὶ
 ὄχι περιμένουσα τὴν σφραγίδα τὰς αὐτῶ ἀποστολῆς. Ὁ δὲ γέρον ὁ φρενιῶν
 σπουδωπάσει, ὅτι γίνονται τὰ ἔτα αὐτῶ ὄχιγα, ἕως αὐ ἀκούσει τὰ εἰ ποῦν.
 Ἐπονομάσει, καὶ πᾶσι. Οἱ ἀκούσι πάντες ἐξ ὀνόματος καλεσθέντες φρενιῶν
 γῶν καὶ πανωχαλῶν τὰς ἐρχοματικὰς αὐτῶ χεῖρας, καὶ γὰρ πᾶσι μετ'
 αὐτῶν, ἐφαπτόμενος καὶ ἐπὶ αὐτῶ καὶ ἐπ' ἑμοὶ τὰς Διονυσοῦς αὐτῆς ἐχθῶν.
 τῆ α; Νεοχηρῶν.
 αὐτῶ; ἐξ Ἀθηνῶν

Δ.Κ. Διονυσοῦ

Τῷ Πρωτοκόμῳ Μαρτυροῦντι Ἁγίῳ Κωνσταντίνῳ,
κατὰ κατὰ Διοσκουρίῳ, ἡ δὲ βιβλιοθήκη τοῦ κατὰ
κατὰ Διοσκουρίῳ.

Κωνσταντίνῳ.

εἰς Μουσείον

